

мисли по-човѣшки, да чувствува своя нравственъ недостатокъ и да търси да го допълни отъ всѣкъде, за да се освободи отъ скотското състояние на предишната епоха.“ И той хвали грѣцкитѣ училища въ Кидония, Смирна, Хиосъ, които се надпреваряли да разпространяватъ новитѣ идеи, заедно съ религиозния и политическия либерализъмъ на XVIII и XIX вѣкъ. „Новото учение наелектризира всички, а особено душитѣ на младитѣ. Като свѣткавица то се прѣсна и въ нашето отечество.“ Апостоли на този радикаленъ отказъ отъ кухото предание, както го поддържа келийното учение, се явяватъ у насъ ученицитѣ, следвали въ Гърция. Тѣ се залавятъ ревностно съ усвояване на „новитѣ философски идеи и физико-химически открития“, дошли отъ Западъ, и съ това внасятъ превратъ въ умоветѣ и възгледитѣ дома си, понеже „народътъ съ ентузиазъмъ приемалъ появилитѣ се нови идеи“. Така Гърция, грѣцкитѣ училища ставатъ мостъ за прехвърляне на западнитѣ разбираня върху свѣта, държавата, религията, националнитѣ права, свободата и въ България, и Селимински може да се гордѣе, че принадлежи къмъ първото поколѣние образовани българи, увели духовното възраждане въ отечеството си.

Какво учи и чете Селимински по-късно, въ периода между Кидония и следването си по медицина въ Атина (1821—1840), трудно е да се каже. За всѣки случай, не подлежи на съмнение, че редомъ съ класицитѣ, съ философитѣ, моралиститѣ и историцитѣ на Гърция, които приповтаря да изучава и които ще цитира често по-късно (Платонъ, Аристотель, Тукидидъ, Плутархъ и др.), той се запознава сега и съ българскитѣ книги, излѣзли до тогава, както и съ ония съчинения на руски и френски, въ които се надява да намѣри нѣщо върху българското минало и положението въ Турция. Сигурно, обаче, покрай това, той продължава да работи надъ самообразованието си и въ друга посока, като разширява своитѣ политически, исторически и естественонаучни знания и като отнася всички съвременни наблюдения главно къмъ тежката сѣдба на българския народъ и къмъ уясняване на задачата си за неговото умствено въздигане, обществено възпитание и национално спепление. Едва откакъ въ 1840 г. пристига отново въ столицата на Гърция, за да си набави висше образование и диплома по медицина, Селимински